

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.)

Πρόεδρος
Κωνσταντίνος Ζέρβας
Αντιπρόεδρος
Δόμνα Ευνουχίδου
Μέλη
Μαρία Βοζίκη
Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζικά
Μιχάλης Λαπιδάκης

Μουσικοί της Κ.Ο.Θ.

Α' Βιολιά (Εξάρχοντες) Σ. Παπάνας, Α. Σουσάμογλου / **(Κορυφαίοι Α)** Μ. Μιχαηλίδης, Γ. Πετρόπουλος, Θ. Πατσαλίδης / **(Tutti)** Μ. Σουρέφ, Ε. Παπαδημήτρης, Ε. Δελφινόπουλος, Κ. Αργοντής, Γ. Κανδυλίδης, Α. Παπανικολάου Γ. Παπά, Μ. Σπανού, Ε. Ταλακούδη, Χ. Λαζαρίδου, Γ. Γαρυφαλλάς, Ε. Λάππας, Σ. Κακάμπουρας, Ρ. Εφίμοβα Ποπαηλίδη
Β' Βιολιά (Κορυφαίοι Α) Α. Τζιμα / **(Κορυφαίοι Β)** Α. Τζιαφέρης, Ν.Μπόγκοραντ / **(Tutti)** Μ. Τοπτασίδης, Θ. Θεοδωρίδης, Δ. Παπασεργίου, Ι. Βοth, Ε. Κουζώφ, Π. Μυλαράκη, Ε. Αδαμόπουλος, Μ. Εκλεκτού, Γ. Κουγιουμτζόγλου, Μ. Μιχαηλίδης, Ί. Σελαμαζίδης, Ί. Συμονίδου, Α. Μισυρλή, Ν. Τσανακάς, Ι. Τοπούρια
Βιόλες (Κορυφαίοι Α) Ν. Νικολαΐδης, Χ. Σειρά / **(Κορυφαίοι Β)** Α. Πορίχης, Α. Βόλση / **(Tutti)** Φ. Ποπίκα, Ε. Παραλίκα, Χ. Βλάχος, Κ. Μητροπούλου, Β. Θεοδωρίδου, Δ. Δελφινόπουλος, Ρ. Τερζιάν, Δ. Φωτιάδης, Π. Μεταξάς, Θ. Σουργκούνης
Βιολοντσέλα (Κορυφαίοι Α) Β. Σαΐτης, Α. Χανδράκης, Ν. Γκουντίμοβ / **(Κορυφαίοι Β)** Λ. Μανώλα / **(Tutti)** Β. Δάβαρης, Δ. Πολυζωίδης, Γ. Στέφος, Χ. Γρίμπας, Μ. Ανισέγκου, Δ. Αλεξάνδρου, Ι. Κανάτσου, Σ. Στέπιτς
Κοντραμπάσο (Κορυφαίοι Α) Χ. Χειμαριάς / **(Κορυφαίοι Β)** Γ. Χατζής, Η. Σουμειλίδης / **(Tutti)** Ε. Μπουλασίκη, Ε. Παντελίδου, Λ. Κυρίδης, Μ. Σατουτζής, Γ. Πολυχρονιάδης
Φλάουτα (Κορυφαίοι Α) Ν. Δημόπουλος, Ο. Γκόγκας / **(Κορυφαίοι Β)** Γ. Ανισέγκος, Μ. Χατζή / **(Tutti)** Ν. Κουκής
Όμποε (Κορυφαίοι Α) Δ. Καπαζίδης, Δ. Κίτσος / **(Κορυφαίοι Β)** Γ. Τσόγιας-Ραζάκοβ, Ν. Σαρτόρι / **(Tutti)** Π. Κουγιουμτζόγλου
Κλαρινέτα (Κορυφαίοι Α) Κ. Παπαδόπουλος, Χ. Γρασιάνης / **(Κορυφαίοι Β)** Α. Σταυρίδης / **(Tutti)** Β. Καρατζίβας
Φαγκότα (Κορυφαίοι Α) Β. Ζαρόγκας, Γ. Πολίτης / **(Κορυφαίοι Β)** Κ. Βαββάλας, Μ. Πουλιούδη / **(Tutti)** Μ. Ηλιοπούλου
Κόρνα (Κορυφαίοι Α) Τ. Ελευθεριάδης / **(Κορυφαίοι Β)** Β. Βραδέλης, Π. Φειζός / **(Tutti)** Δ. Δεσποτόπουλος, Ν. Μήτρος
Τρομπέτες (Κορυφαίοι Α) Σ. Παπαδόπουλος, Γ. Νέτσας / **(Κορυφαίοι Β)** Γ. Λασκαρίδης / **(Tutti)** Δ. Κουρατζίνος
Τρομπόνα (Κορυφαίοι Α) Φ. Στεφανίδης, Α. Ντώνες / **(Κορυφαίοι Β)** Φ. Δράκος, Γ. Κόκκορας / **(Tutti)** Ε. Μπαλάς
Τούμπα (Κορυφαίοι Β) Γ. Τηνακούδης, Π. Γεωργιάδης
Τύμπανα (Κορυφαίοι Α) Δ. Βίπης, Β. Αφανάσιβ
Κρουστά (Κορυφαίοι Β) Β. Χουζούρη / **(Tutti)** Ε. Αγγουριδάκης, Ν. Μιχαηλίδου
Άρπα (Κορυφαίοι Α) Κ. Γίμα Πιάνο **(Κορυφαίοι Α)** Μ. Λιακοπούλου
Έφορος Κ.Ο.Θ. Ε. Μπουλασίκη **Βοηθός Εφόρου** Ε. Δελφινόπουλου

Οι μουσικοί της Κ.Ο.Θ αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

Η Διοίκηση της Κ.Ο.Θ.

Κ. Μιμηκοπούλου (Αν. Διοικ. Διευθύντρια), Μ. Νιμπή (Γραμματεία), Μ. Παπακωνσταντίνου (Γραμ. Καλ. Διεύθυνσης – Εκπαιδευτικά Προγράμματα), Φ. Χατζήσιμου (Υλοποίηση Καλλ. Προγραμματισμού), Σ. Ιωαννίδης, Ν. Κυριακού (Προβολή & Επικοινωνία), Θ. Καραμανίδου (Μουσική Βιβλιοθήκη- Αρχείο), Μ. Αδάμος, Έ. Τερζή (Λογιστήριο), Έ. Παράσχου, (Ταμείο), Π. Γιάντσης, Γ. Νιμπής (Φροντιστές)

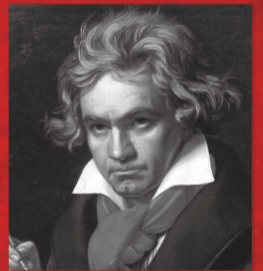
Συντονισμός – Επιμέλεια ύλης: Σάκης Ιωαννίδης
Επιμέλεια μουσικολογικών αναλύσεων: Evelin Voigtmann
Σχεδιασμός εντύπου: Minimal Διαφημιστική

Απαγορεύεται η φωτογράφιση και η βιντεοσκόπηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.
Στις συναυλίες επιτρέπεται η είσοδος παιδιών άνω των έξι ετών.

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Εισαγωγή Egmont, έργο 84 (9')

Ο Μπετόβεν έγραψε τη μουσική για την τραγωδία του Γκαίτε «Έγκμοντ» στα 1810. Η μουσική αυτή περιλαμβάνει τη συμφωνική Εισαγωγή, ορχηστρικά ενδιάμεσα κ.λ.π. Η τραγωδία του Γκαίτε είναι εμπνευσμένη από τη ζωή του περίφημου ήρωα της Φλάνδρας κόμη Έγκμοντ (1522-68), ο οποίος την εποχή της βασιλείας του Φιλίππου Β' της Ισπανίας εκτελέστηκε στην αγορά των Βρυξελλών (1568). Ο μεγάλος συνθέτης είδε στην ηρωική μορφή του Έγκμοντ τον ίδιο του τον εαυτό. Ζωγραφίζοντας τον πολεμιστή για την ελευθερία της πατρίδας του, έχει εκφράσει τον ελευθερωτή στην περιοχή της τέχνης, τον πολεμιστή για την ανύψωση της ανθρωπότητας. Το έργο αρχίζει με μια σύντομη αργή εισαγωγή, που στηρίζεται αρχικά σε μια αντίθεση ανάμεσα σε συγχορδιακά συγκροτήματα, τα οποία χαράσσονται επιβλητικά σαν σφραγίδες της ηρωικής προσωπικότητας του Έγκμοντ. Ακολουθούν απαλές φράσεις των ξύλινων πνευστών, που εκφράζουν την τρυφερότητα της ηρωικής ψυχής. Στη συνέχεια μπαίνουμε στο Allegro, του οποίου το πρώτο θέμα μοιράζεται ανάμεσα στα βιολοντσέλα και στα βιολιά. Ύστερα από μια επέκταση σε όλη την ορχήστρα παρουσιάζεται ένα δεύτερο θέμα πολύ έντονα χαραγμένο, που βγαίνει από σμίκρυνση του αρχικού μοτίβου, της αργής εισαγωγής. Η Εισαγωγή τελειώνει με ένα μεγαλειώδες φινάλε, που συμβολίζει ίσως την αποθώωση του ήρωα του δράματος και θυμίζει τον ηρωικό τόνο του φινάλε της Πέμπτης Συμφωνίας. *Σόλων Μιχαηλίδης*

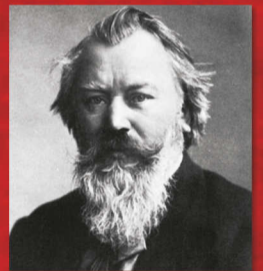

Johannes Brahms (1833 – 1897)

Συμφωνία αρ. 2 σε Ρε μείζονα, έργο 73 (43')

I. Allegro non troppo,
II. Adagio non troppo,
III. Allegretto grazioso, quasi andantino,
IV. Allegro con spirito

Δύο δεκαετίες περίπου πάλησε ο Μπραμς μέχρι να συνθέσει τη Συμφωνία αρ. 1, έργο 68, δεν χρειάστηκε όμως παρά λίγους μήνες για να σχεδιάσει και να ολοκληρώσει τη Συμφωνία αρ. 2, έργο 73, η οποία θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως η «ποιμενική» του. Οι θερινές διακοπές του 1877 έφεραν αλλαγές στην ψυχική διάθεση του συνθέτη και του έδωσαν απίστευτη δημιουργική ενέργεια. Ο ανάστροφος χαρακτήρας του έργου δεν καταλογίζεται διόλου ως μειονέκτημα. Αντίθετα, η πληρότητα των ωραίων ιδεών, ο μουσικός παλμός και η έντονη φυσικότητά του καθιστούν για πολλούς τη 2η Συμφωνία του Μπραμς ως τη δημοφιλέστερη, ενισχύοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την άποψη της Κλάρας Σούμαν, η οποία είχε προβλέψει, πριν ακόμη το έργο πάρει την τελική του μορφή, ότι με τη 2η Συμφωνία του ο Μπραμς θα είχε πολύ μεγαλύτερη επιτυχία απ' ό,τι με την Πρώτη. Σε κανένα μέρος του έργου δεν εικονογραφούνται βουκολικά στοιχεία ή διαθέσεις, όπως θύελλες ή άλλα παρόμοια, σε πολλά σημεία όμως διακρίνεται ένα ειδυλλιακό συναίσθημα, που απορρέει από τη φωτεινή, ζεστή, λυρική τονικότητα της Ρε-μείζονα.

Το α' μέρος της Συμφωνίας αρ. 2 αρχίζει απευθείας με το Allegro, χωρίς εισαγωγή, με ένα μοτίβο από τρεις νότες εκτελεσμένες από τα βιολοντσέλα και τα κοντραμπάσο (ρε-ντο διεση-ρε), που αποτελεί τη θεματική βάση όλου του έργου. Ο φερετρικός δεξιοτέχνης Μπραμς στηρίζει την τετραμερή Συμφωνία του σε αυτό το μικρό θεμελιώδες διάστημα, που συντελεί στη δημιουργία μιας ατμόσφαιρας λυρισμού, η οποία χαρακτηρίζει όλο το έργο. Το πρώτο θέμα εκτίθεται από τα ξύλινα πνευστά και τα κόρνα. Το δεύτερο, μελωδικό, με μεγάλη πλαστικότητα και εκφραστική γραμμή, ακούγεται αρχικά από τη ζεστή «φωνή» των βιολοντσέλων και αργότερα από τα ξύλινα πνευστά. Το β' μέρος (Adagio non troppo) αρχίζει με το κύριο θέμα στα βιολοντσέλα. Η μελωδία του, που χαρακτηρίζεται από απλότητα και εκφραστική πνοή, συνοδεύεται από μια δεύτερη γραμμή στα φαγκότα. Μέσα από ένα εκφραστικό μέρος που βασίζεται στο πρώτο θέμα, περνάμε στο δεύτερο θέμα, που παρουσιάζει τη χαρακτηριστική για τον Μπραμς ρυθμική ιδιαιτεργία. Η επεξεργασία του θέματος αυτού είναι ιδιαίτερα σημαντική σε έκταση και πλάτος. Το γ' μέρος δεν είναι ούτε μενούετο ούτε σκέρτσσο, όπως συνήθως. Η μουσική έχει στοιχεία και από τα δύο, ενώ παρουσιάζει τη μορφή ροντώ. Το κύριο τμήμα του μέρους αυτού εκτελείται τρεις φορές, ενώ ανάμεσα στις επαναλήψεις παρεμβάλλονται δύο επεισόδια.

Το τελευταίο μέρος της Συμφωνίας στηρίζεται σε δύο θέματα, που πρωτοεμφανίζονται στα έγχορδα και επεκτείνονται σε όλη την ορχήστρα. Το μέρος αυτό χαρακτηρίζεται από μεγαλοπρέπεια και συναρπαστικό δυναμισμό. Η Συμφωνία αρ. 2 του Μπραμς, γραμμένη το 1877, παρουσιάστηκε σε πρώτη εκτέλεση στις 30 Δεκεμβρίου του ίδιου χρόνου στη Βιέννη, υπό τη διεύθυνση του μεγάλου αρχιμουσικού Χανς Ρίχτερ. *Αμαλία Παπαδοπούλου*

Μιχάλης Οικονόμου
Διεύθυνση ορχήστρας

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε μουσικολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών καθώς επίσης βιολί, ανώτερα θεωρητικά και σύνθεση στο Εθνικό Ωδείο αποσπώντας πρώτα βραβεία, αριστεία και διακρίσεις σε όλα του τα διπλώματα. Λαμβάνοντας πέντε υποτροφίες συνέχισε τις μουσικές του σπουδές στο Πανεπιστήμιο της Βοστώνης αποκτώντας Master στη διεύθυνση ορχήστρας και Διδακτορικό στη σύνθεση. Δάσκαλοι του υπήρξαν μερικές από τις σημαντικότερες προσωπικότητες της διεθνούς μουσικής σκηνής, οι Θόδωρος Αντωνίου, Lukas Foss, Jorma Panula, Gianluigi Gelmetti και David Hoose. Έχει τιμηθεί με έντεκα βραβεία σε πανελλήνιους και διεθνείς διαγωνισμούς, μεταξύ των οποίων τα πρώτα βραβεία των διεθνών διαγωνισμών "Δημήτρης Μητρόπουλος" και "ALEA III". Είναι τακτικός προσκεκλημένος μάεστρος όλων των Ελληνικών ορχηστρών και πολλών ορχηστρών του εξωτερικού, ενώ τα έργα του έχουν παιχτεί με μεγάλη επιτυχία ανά τον κόσμο.

Ο Μ. Οικονόμου είναι μόνιμος αρχιμουσικός της Συμφωνικής Ορχήστρας του Δήμου Αθηναίων, διευθυντής του Μουσικού Τμήματος του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου, καθηγητής διεύθυνσης ορχήστρας σε πολλά ωδεία και μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών. Το 2011 και κατόπιν ψηφοφορίας εκατό μουσικών διαφορετικών εθνικότητων, εξελέγη καλλιτεχνικός διευθυντής της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Κατάρ με την οποία πραγματοποίησε περισσότερες από πενήντα εμφανίσεις ενώ ταυτόχρονα ηχογράφησε για την εταιρεία Naxos. Παράλληλα με την ορχήστρα του Κατάρ ο Μ. Οικονόμου έχει συμβάλει τακτικής συνεργασίας με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Μάλτας και τη Φιλαρμονική ορχήστρα του Győr στην Ουγγαρία.

Από το 2013 είναι ο μόνιμος αρχιμουσικός του γκαλά των νικητών του διαγωνισμού OPERALIA του Plácido Domingo που διοργανώνεται από την εταιρεία GulilAnd με έδρα το Λονδίνο και πραγματοποιεί περιοδείες του διαγωνισμού ανά τον κόσμο. Ο Μιχάλης Οικονόμου εκπροσωπείται από το κορυφαίο διεθνές καλλιτεχνικό γραφείο IMG Artists και διευθύνει περισσότερες από σαράντα συναυλίες ετησίως.